

ledes som Paastanden paa Dagsordenen angiver, giver efter vor Formening den vedkommende Mand den fornødne Amerkjendelse af, at han har lidt uret i den omhandlede Sag. Dette maa i dette Tilfælde være af stor moralsk Betydning for den Vedkommende, at han veed, at den Uvillie og Forargelse, som denne Fremfærd fra Regjerings Side har vaakt omkring i Landet, er bleven opfattet saaledes af os paa denne Side heri Salen, af Flertallet her i denne Sal, saaledes som det er udtalt i denne Dagsorden. Vi have derfor lige over for den vedkommende Mand, hvis Net vi ville paatale, og lige over for det Princip, som vi ville hævde i den Henseende, baade ifølge Forhandlingerne og ifølge Forslaget bragt Sagen til den fornødne Klarhed og kunne betragte den med Tilfredsstillelse som afsluttet. Vi komme da over til det indbragte politiske Moment, nemlig, hvorvidt man efter de foreliggende Forhold bør erkjende eller ikke, at den omhandlede Sag efter den Behandling, den allerede har faaet, i og for sig er vigtig nok som Anledning til en Valgkamp omkring i Landet. Jeg siger som Anledning, og siger ikke som Grund, som Motiv til en Valgkamp, thi der er Motiver nok, nok allerede til paa Valgtribunerne at lade Bælgerne dømmes mellem de Principer, som Regjeringen i Administrationen og som Forgvære allerede har frembaaret og vore Grundsatninger paa den anden Side; der kan allerede være Motiver nok ligesom denne Sags egentlige Kjerne selvfølgelig ogsaa kan tilføres som Motiv. Men naar vi ikke formene, at denne Sag er nok til, at besvære det politiske Folk og Andre, der tage Del deri, med en ny Valgkamp, da ere vore Grunde navnlig disse. Det kan utvivlsomt ikke undgaas, naar man tager i Betragtning, hvad der er foregaaet i lignende Retning i Forveien, at Kongen vil blive dragen ned paa enhver Valgtribune ved den omhandlede Leilighed. Vi maa erindre, at den Sag, her omhandles, i sit Udspring fra første Færd af er fremgaaet af politisk Fanatisme. Denne Karakter og dette Anstrøg vil vistnok bevares fra et vist politisk Partis Side omkring i Landet i Valgbevægelsen og paa Valgdagen. Men naar vi erindre, hvilken levende Misbilligelse det fandt, at man foranstaltede en privat Haandskrivelse af Hans Majestæt Kongen offentliggjort i en Statstidende, endvidere hvorledes denne levende Misbilligelse blev end yderligere forstærket ved Offentliggjørelsen af et vist privat Telegram og ved andre Omstændigheder, saa kunde det befrægtes, at et vist politisk Parti her i Landet ved at gaa frem i lignende Retning og drage den uansvarlige Konge ned i Partikampen, i Dmtalen af vore indre politiske Stridigheder kunde paa den anden Side bringe Følger tilveie, kunde bringe — for at bruge et Billede — en Understrømmens Rilde til at flyde, som man endnu forgjæves har søgt efter at finde; og vi, der ogsaa i dette Stykke ønske at hævde Grundlovens Bestemmelser, kunne ikke

ønske at give nogen Valgkamp denne Karakter. Vi tro, at der deraf kun kan flyde Ulykker for Folket og Landet. Det er muligt, at Regjeringen ikke har betænkt dette, det er ogsaa muligt, at Regjeringen har troet, at et saadant Genlyd kunde være medvirkende til vor Beslutning idag. Jeg har forklaret det saaledes, at jeg tror, det er tydeligt nok, hvilket Moment vi i denne Sag ønske bort fra en Valgkamp ogsaa fra en saadan, vi skulle have gaaet igjennem, hvis vi havde vedtaget denne Dagsorden. Vi ønske at hævde det konstitutionelle Kongedømme, men det kan ikke hævdes, undtagen vi fra alle Sider ere enige om Et, og det er: Ikke at drage den uansvarlige Konge fra sin Stilling over Partierne ned i Partikampe til Fordel for visse politiske Interesser. Det er tilvisse ikke af Frygt for Udsaldet eller af Løvl om Bælgernes Tilslutning til vore Bestræbelser paa det Program, de have anerkjendt ved gjentagne Valg. Der er Motiver nok, ved hvilke vi kunne lade Bælgerne dømmes om det gamle System eller et forbedret. Men det Moment maa man, naar man skrider paa almindelig konstitutionel Grund, efter den Anledning, der er givet, fuldstændig holde fjernet. Det gjøre vi, naar vi nu efter den Motivering, jeg har givet, paa egne og Meningsfællers Begne herved tager vor Paastand om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen tilbage.

Formanden: Den fremsatte Paastand om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen er saaledes tagen tilbage. Maa jeg spørge om Noget optager den?

Sagd: Jeg optager den og beider om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds, har altsaa optaget den og har bedt om Ordet; men jeg skal meddele, at der er begjæret Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Holstein-Ledreborg, G. Petersen, Albertsen, Bentzen, Th. Kruse, Jaaborg, P. Nielsen, Lange, Sørensen, G. Madsen, Bojsen, Jørgensen, Th. Nielsen, J. Kruse og Albreksen. Jeg skal tilføie, at hvis der ikke var blevet forlangt Afslutning, vilde den være bleven foreslaaet af mig.

De indtegnede Talere vare: Folkethingsmændene for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsen), Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Kimestad), Sorø Amts 1ste Valgfreds (Zahle), Odense Amts 1ste Valgfreds (Octavius Hansen), Aarhus Amts 2den Valgfreds (Ingerslev), Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), Thisted Amts 3die Valgfreds (Dagge) og Thisted Amts 2den Valgfreds (Sagd). Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Afslutning af Forhandlingerne med 55 Stemmer mod 35.